

STS de 20 de gener de 2022, recurs 269/2021

El complement per IT en cas d'accident de treball no s'aplica a les baixes de covid-19 (accés al text de la sentència)

Aquesta sentència **resol una qüestió que va sorgir en aprovar-se que les baixes mèdiques per incapacitat temporal (IT) derivada de la covid-19** (per raó de períodes d'aïllament, contagi o restricció a les sortides del municipi) no serien qualificades com a derivades de contingències comunes sinó com a "assimilades" a l'accident de treball, als efectes d'exigir menys requisits i, alhora, pagar un subsidi de quantia superior (*Real Decreto-ley 6/2020, de 10 de marzo, por el que se adoptan determinadas medidas urgentes en el ámbito económico y para la protección de la salud pública*).

La regulació d'aquesta mesura va plantejar de seguida la qüestió de si aquesta assimilació també afectava altres prestacions de la Seguretat Social (incapacitat permanent i prestacions per mort i supervivència) **i si s'estenia igualment al cas de les millores voluntàries**. És a dir, si en cas que es preveïés en una empresa o administració el pagament d'un complement per IT -cosa força habitual-, una baixa per covid-19 havia de tractar-se com una contingència comuna o, per contra, com un accident de treball. **En el cas d'aquesta sentència el complement es troba recollit en un conveni col·lectiu**.

El TS resol ambdues qüestions, assenyalant que:

- **El conveni col·lectiu estableix el complement del 100 % de la base reguladora de la IT del mes anterior a la baixa en cas d'accident laboral**. I els períodes d'aïllament o contagi dels treballadors provocats per la covid-19 no són situacions d'IT derivades d'accident laboral, ja que l'art. 5 del *Real Decreto-ley 6/2020, de 10 de marzo*, disposa que aquestes situacions "es consideren, amb caràcter excepcional, situació assimilada a accident de treball, exclusivament per a la prestació econòmica d'IT del sistema de Seguretat Social...". Per tant, no és IT derivada d'accident de treball sinó "assimilada", però no amb caràcter general sinó "per a la prestació econòmica d'IT del sistema de Seguretat Social".
- **El precepte convencional estableix una millora voluntària de la Seguretat Social**, en concret la millora de la prestació d'IT, **diferenciant la quantia de la millora atenent a si la incapacitat deriva de contingències comunes o professionals, inclosa l'hospitalització**. Les millores voluntàries complementen les prestacions, però tenen un règim propi, regulat en els mateixos pactes o regles que les hagin creat, fet que comporta que **el títol de constitució d'aquestes millores hagi de ser interpretat d'acord amb les clàusules que les estableixen** (STS de 22 de novembre de 2011).

Així mateix, d'acord amb l'art. 1281 del *Código Civil*, cal acudir com a primer cànon d'interpretació als termes literals del títol constitutiu, de manera que, si són clars i no hi ha dubte sobre la intenció dels contractants, no és aplicable una altra regla hermenèutica que aquella que atén el sentit gramatical.

- Tal com assenyala, entre d'altres, la STS de 4 d'abril del 2006, **les millores voluntàries no són prestacions de la Seguretat Social**, sinó un complement voluntari o millora a càrrec exclusiu de l'empresa i emparat en un conveni col·lectiu

(o en la voluntat unilateral de l'empresa) que, per més que incideixi en una prestació de la Seguretat Social, no pot merèixer la catalogació com a tal.

- En definitiva, **en tractar-se d'una millora voluntària, no s'ha de fer una interpretació extensiva del precepte que arribi a supòsits no contemplats específicament per les parts**, en no estar contemplades les situacions d'IT en períodes d'aïllament o contagi dels treballadors provocats per la *covid-19*, no és procedent ampliar la millora voluntària a aquests supòsits.

L'art. 5 del *Real Decreto-ley 6/2020, de 10 de marzo*, contempla com a situació assimilada a l'accident de treball aquells períodes d'aïllament o contagi provocats per la *covid-19*, assenyalant que aquesta assimilació és exclusivament per a la prestació econòmica d'IT. **Com que el complement regulat al conveni no és una prestació econòmica d'IT, sinó una millora voluntària d'aquesta prestació, no estem davant d'una situació assimilada a l'accident de treball.**

- **Una qüestió diferent seria que es provés que el contagi de la malaltia s'ha produït per causa exclusiva de la realització del treball**, en els termes de l'art. 156 LGSS. En aquest supòsit entraria en joc la previsió continguda a l'art. 5.1 *Real Decreto-ley 6/2020, de 10 de marzo*, que disposa que la situació s'ha de qualificar com a accident de treball.
- La finalitat de la regulació continguda a l'art. 5 del Reial decret llei esmentat és garantir **la protecció social dels treballadors. Però no és menys cert que la protecció social s'ha limitat als termes ja exposats, és a dir, a la consideració de situació assimilada a accident de treball, exclusivament per a la prestació per IT del sistema de Seguretat Social**, sense que aquesta assimilació s'estengui a altres prestacions -no econòmiques- o que no es refereixin a la prestació d'IT del sistema de Seguretat Social.
- **La intenció de les parts en establir la clàusula convencional és clara.** A la data de la signatura del conveni -2013- les parts no van poder preveure la situació generada per la *covid-19*, ni, per descomptat, la regulació específica posterior, però quan es va signar un nou conveni -febrer de 2021-, ja estava vigent el *Real Decreto-ley 6/2020* i la clàusula no es va modificar.